

Summarfrítíð innanskers í Noregi:

Áhugavert at ferðast í egnarí søgu

-Blíðskapurin var óførur, áhugin og tokkin stórur, men vitanin um Føroyar var sera avmarkaður, sigur Ólavur Hátún sum saman við familjuni, sum hin fyrsti, royndi tilboðið hjá Smyril Line

-Ein dagin lögdu vit inn í eina hugnaliga vág í lítlari oyggj. Eittans hús sóu vit har, og vit sóu ein mann koma oman móti okkum. Hann var blíður og tíður, og beyð okkum innar. Merkið høvdu vit afturi í rong, so hann visti hvaðani vit komu. Vit høvdu nøkur smærri føroysk fløgg við okkum, og eitt tilíkt góðu vit honum. Tað var hann sera fegin um. Tað vísti seg, at hetta var ein háskúli. Har høvdu tey millum annað eitt savn av ymiskum fløggum, men Merkið var ikki har ímillum, so nú var flagg-

savn háskúlans meira fullfíggað. Blíðskapurin var óførur, og ikki um at tala at vit sluppu av stað aftur fyrr enn vit høvdu fingið gott at eta. Maðurin spurdi lunguni úr okkum, tí hann var sera áhugaður at frætta um Føroyar og føroysk viðurskipti.

Hendan er bert ein av mongu søgunum, Ólavur Hátún kann greiða frá í samband við at hann við familju var í summar við egna báti sínum og royndi ferðatilboðið hjá Smyril Line.

Jú, blíðskapurin var stórur allastaðni, áhugin og tokkin somuleiðis, men vitanin var sera avmarkað um grannalandið fyrri vestan, sigur Ólavur.

Ólavur Hátún greiðir frá, at hann hevur altíð verið

glæður fyrri at vera í báti. At royndu ein túr innanskers í Noregi hevur í mong ár verið hansara stóri dreymur, og nú Smyril Line lýsti við tilboðnum at taka bát, heldur enn bil við til Noregs, var møguleikin har, so vit vóru skjót at taka av. Eina betri summarfrítíð hevur hann ongantíð havt, leggur Ólavur aftrat.

Góð tænaða

Alt var sum tað skuldi vera. Komin til Bergens varð báturin loraður á sjógv, og so kundi túrin av álvara byrjað.

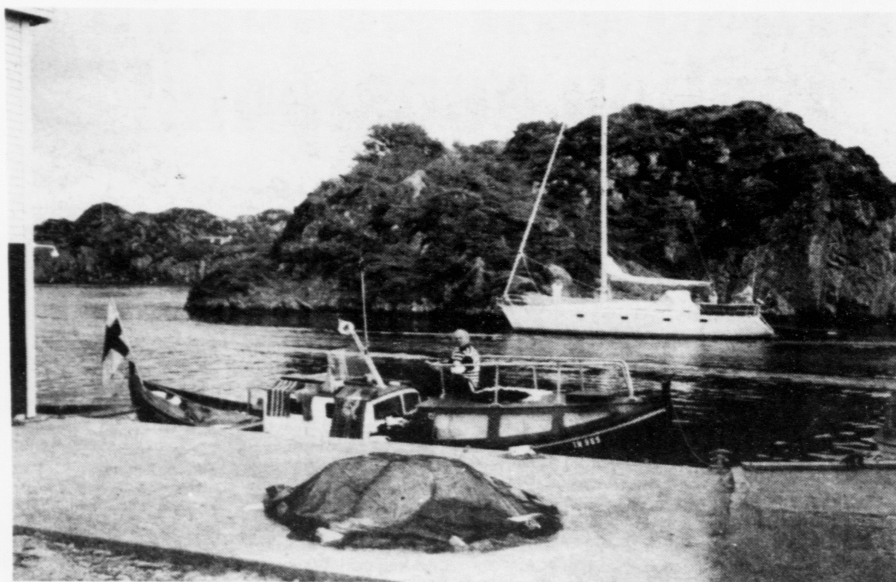
-Umstøðurnar vóru eisini av teimum bestu. Í Kunningarstovuni á bryggjuni í Bergen fekt tú lýkil til eitt hús, har allir henteikar, vit høvdu brúk fyrri, fingust,



Fulldrøn á kassan við tveimum norskum seglbátum aftanfyrri



Svíningur við bryggju á lítlari norskari oyggj



bað, wc, toývask o.a.t. og ikki kostaði tað nógv. Tú lá mitt í býnum við bátinum. Høgligari kundi tað ikki vera, sigur Ólavur.

Hann greiðir eisini frá, at nógv fólk savnaðust um bátin. Tey flestu kendu Merkið, og so var tað sniðið á hesum føroyska bátinum, sum tókst teimum áhugavert.

Á Gulatingi

-Ein dagin komu vit til líta bygd. Eyvínig. Tað var har, Gulating var. Á Gulatingi vóru einaferð okkara lógir smíðaðar, so hetta var søguligt stað fyrri okkum. Blíðskapurin har var sum alla aðrastaðni, og vit vóru boðin til døgurða, og vildu vit gista, so var gamaní.

Vikingarnir

-Ein annan dag komu vit til eina oyggj sum eitur Stølm.

Hetta er tað ein kann kalla at halda summarfri...

Ikki minni søguligt stað, tí hetta var síðsta norska havn hjá vikingunum, áðrenn teir lögdu vestur í hav til Føroya.

-Ikki minni søguliga var at vitja Møsterhavn. Tað var har Ólavur Trúgvasson boðaði kristindómin. Jú vit vóru mitt í egnari søgu okkara, sigur Ólavur og leggur aftrat, at tá ein tosaði við norðmenn um søguna vildu teir mangan vera við, at vit vóru frægari í søgu enn teir sjálvir.

Gott veður

Hóast norðmenn lótu illa at summarveðrinum var tað júst sum vit kundu hugsa okkum tað. Lýtt og sjógvur-